

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001
Тел.: +380 44 278-37-23, факс: +380 44 271-17-83
E-mail: themis@minjust.gov.ua
<http://www.minjust.gov.ua>
Код ЄДРПОУ 00015622

Яценко С.

[Foi+request-19174-
d1d6b62d@dostup.pravda.com.ua](mailto:Foi+request-19174-d1d6b62d@dostup.pravda.com.ua)

21.03.2017 № 10204/ПІ-Я-946/73

На № ПІ-Я-946 від 14.03.2017

У Міністерстві юстиції розглянуто Ваш запит від 14 березня 2017 року щодо надання відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації» будь-яких документів, які надавав Мін'юст, пов'язаних з набуттям державою в особі Мінфіну права власності на ПАТ «КБ «Приватбанк» та в межах компетенції повідомляється.

Порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, та інформації, що становить суспільний інтерес, визначає Закон України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон).

Відповідно до частини першої статті 19 Закону запит на інформацію – це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

Публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень (частина перша статті 1 Закону).

Згідно з підпунктом 3 пункту 4 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02 липня 2014 року № 228, Мін'юст відповідно до покладених на нього завдань здійснює правову експертизу проектів законів, інших актів законодавства, які подаються на розгляд Кабінету Міністрів України, та проектів законів, які подаються на розгляд Верховної Ради України іншими суб'єктами права законодавчої ініціативи, нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Процедура підготовки, погодження та проведення правової експертизи проектів актів визначена Регламентом Кабінету Міністрів України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 року № 950 (далі – Регламент).

Відповідно до вимог § 44 – 46 глави 4 розділу 4 Регламенту проект акта Кабінету Міністрів (за винятком проекту розпорядження з кадрових питань) розробник подас Мін'юсту для проведення правової експертизи разом з пояснювальною запискою, висновком про проведення антидискримінаційної експертизи, матеріалами погодження (листами із зауваженнями і пропозиціями) та довідкою, зазначеною у пункті 3 § 36 Регламенту.

Мін'юст під час проведення правової експертизи перевіряє проект акта Кабінету Міністрів на відповідність Конституції України, актам законодавства та чинним міжнародним договорам України, стандартам Ради Європи у сфері демократії, верховенства права та прав людини, зокрема положенням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, з урахуванням практики Європейського суду з прав людини, принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків (гендерно-правова експертиза).

З метою виявлення у проекті акта Кабінету Міністрів норм, що можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень, надання рекомендацій стосовно їх усунення Мін'юст проводить антикорупційну експертизу.

За результатами правової експертизи проекту акта Кабінету Міністрів Мін'юст оформляє висновок за встановленою ним формою, невід'ємною частиною якого є висновок за результатами експертизи на відповідність проекту акта положенням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, з урахуванням практики Європейського суду з прав людини. У висновку Мін'юсту обов'язково зазначаються правові підстави прийняття акта з посиланням на норми законодавчих актів, згідно з якими предмет правового регулювання проекту акта належить до повноважень Кабінету Міністрів. Висновок підписує Міністр, а у разі його відсутності – перший заступник Міністра.

Мін'юст надсилає висновок розробникові у строк, що становить не більш як 10 робочих днів, а у випадках, передбачених абзацом третім § 38 Регламенту, – в одинденний строк.

Так, відповідно до листа Міністерства фінансів від 18 грудня 2016 року № 31-14010-09-5/36012 Міністерством юстиції здійснено правову експертизу проекту постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання забезпечення стабільності фінансової системи», за результатами якої розробнику було надано Висновок.

Разом з тим слід зазначити, що відповідно до § 43 глави 3 розділу 4 Регламенту матеріали погодження проекту акта Кабінету Міністрів (листи із зауваженнями і пропозиціями, копії проекту акта з візами тощо) зберігаються протягом п'яти років в архіві розробника.

Крім того, стосовно набуття державою в особі Мінфіну права власності на ПАТ «КБ «Приватбанк» інформуємо, що Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» встановлюються правові, фінансові та організаційні засади функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб, повноваження Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі – Фонд), порядок виплати Фондом відшкодування за вкладками, а також регулюються відносини між Фондом, банками, Національним банком України, визначаються повноваження та функції Фонду щодо виведення неплатоспроможних банків з ринку і ліквідації банків.

Метою цього Закону є захист прав і законних інтересів вкладників банків, зміцнення довіри до банківської системи України, стимулювання залучення коштів у банківську систему України, забезпечення ефективної процедури виведення неплатоспроможних банків з ринку та ліквідації банків.

Особливості виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави встановлено статтею 41¹ цього Закону, якою серед іншого передбачено таке.

Держава в особі Міністерства фінансів України або в особі банку, в якому держава є власником частки понад 75 відсотків акцій (крім санаційного банку) (далі – державний банк), має право брати участь у виведенні з ринку неплатоспроможного банку, що відповідає критеріям, визначеним Кабінетом Міністрів України за погодженням з Національним банком України, у спосіб, визначений пунктами 3 – 5 частини другої статті 39 цього Закону.

Виведення з ринку неплатоспроможного банку за участю держави здійснюється протягом двох календарних днів з дня, наступного за днем початку процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку. Фонд протягом двох календарних днів під час виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 або 5 частини другої статті 39 цього Закону, за поданням Міністерства фінансів України призначає членів правління та ради банку. Норми статті 7 Закону України «Про банки і банківську діяльність» не поширюються на банк, придбаний державою відповідно до цієї статті.

Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 або 5 частини другої статті 39 цього Закону, приймає Кабінет Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються спосіб виведення банку з ринку за участю держави та розрахунки мінімальної потреби в капіталі з урахуванням можливості обміну необтяжених грошових зобов'язань банку перед пов'язаними особами, а також необтяжених грошових зобов'язань перед юридичними та фізичними особами, що не пов'язані з банком, крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб на акції додаткової емісії. Ця пропозиція повинна також містити розрахунок можливої потреби у додатковій капіталізації банку з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

Міністерство фінансів України і державні банки вважаються належними інвесторами та інвестором, що виконують вимоги Фонду, з дня прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку.

Продаж акцій неплатоспроможного або перехідного банку Міністерству фінансів України чи державному банку не потребує отримання інвестором погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на здійснення узгоджених дій та/або концентрацію.

Водночас повідомляємо, що листи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади не є нормативно-правовими актами, вони лише мають інформаційний характер і не встановлюють правових норм.

Перший заступник Міністра

Наталія СЕВОСТЬЯНОВА